

Guanyar i/o perdre

AVUI, 02.06.07

David González / dgonzalez@avui.cat

Em retreu un lector haver escrit que a Barcelona Jordi Hereu ha guanyat les eleccions i Xavier Trias les ha perdut i que si l'alcalde s'elegís directament ja veuríem què hauria passat. No ho sabem, però en tot cas amb el sistema electoral vigent -que és manifestament perfectible-, Hereu les ha guanyat, en vots i regidors, i Trias les ha perdut. Apunto, però, la reflexió del lector, perquè torna a remetre a una pregunta que cada cop es fa amb més insistència al debat polític català: qui ha guanyat, o qui va guanyar, i qui ha perdut o qui va perdre. I segur que coneixen qui no ha votat el 27-M perquè considera que, com que els partits després s'ho *arreglen* als despatxos, val més estalviar-se el tràngol de perdre *havent guanyat* o fer guanyador *qui ha perdut*. Avís per a navegants, doncs, ara que s'estan pactant molts nous governs municipals.

Els ciutadans ho saben (i, si no, ho han pogut descobrir per bé o per mal els últims 4 anys): com que el sistema és parlamentari a una sola volta, quan voten no trien alcaldes ni presidents sinó regidors i diputats. I com que són les regles del joc i la immensa majoria de la gent és demòcrata, no surt al carrer a protestar quan el pacte no és l'esperat. Però són molts els qui, quan arriba la propera convocatòria, s'abstenen. Pactes legítims, doncs, i sistema afeblit per la base participativa.

El sentit comú hauria d'obligar els partits a respectar la força amb més vots i escons a l'hora de pactar aliances de govern. I sobretot quan la diferència entre el primer i el segon partit és més que notable. Però no ho imposaria per llei. Perquè hi ha casos d'ingovernabilitat manifesta, amb ajuntaments absolutament atomitzats. Però també perquè ens podríem trobar que algun dia l'alcalde de Vic sigui el senyor Josep Anglada de la PxC, una formació de caràcter xenòfob que, per cert, no sé si compleix ben bé la llei de partits...